

SPORDA FAİR PLAY VE ETİK AHLAKI

TÜRKİYE MUAY THAI FEDERASYONU

EĞİTİMDEN SORUMLU ASBAŞKAN
DOÇ.DR.AYDIN ŞENTÜRK
GENEL SEKRETER
KORKMAZ ATALAY

GİRİŞ

Fair play, sporcuların yarışmalar esnasında, güçleşen şartlar altında dahi kurallara sabırla, tutarlı ve bilinçli olarak riayet etmeleri, fırsat eşitliliğini bozmamak amacıyla haksız avantajları kabullenmemeleri, rakibin haksız dezavantajlarından yararlanmaya kalkışmaları, rakibi düşman değil, aksine oyunun gerçekleşmesini sağlayan eşdeğer haklara sahip birey ve partner olarak görmeleri ve değer vermeleri çabalarında kendini göstermektedir. Fair play, müsabıkların oyunu kurallarına mutlak ve istisnasız saygı göstermeleri gerektiği gibi oyunun kurallarına mutlak saygının ötesinde, özellikle müsabaka sporlarının belirli bir ruh hali içinde cereyan etmesini gerektirmektedir. Fair kavramı oyun içindeki tutuma sıkı sıkıya bağlıdır. Oyunu, "dürüstçe" oynamak gerekir. Bir oyunun kurallarından kuşku duymak asla mümkün değildir. Çünkü onları belirleyen ilke tartışmasız niteliktedir.

Spor olay'ı sporcular, öğretmenler çalıştırıcılar, uzmanlar (hekim, psikolog, diyetisyen vb.), yöneticiler, üst yönetim, devletin üst spor kuruluşları, izleyiciler ve spor basını gibi dinamik öğelerden oluşan bir bütündür. Öğeleri birbiriyle bağlantılı bir bütünün bir yanında aksama olursa, bundan diğer yarlarda ister istemez etkilenecektir.

Araştırmanın amacı, sporcu, antrenör, seyirci, hakem, medya, kulüp yönetimi, beden eğitimi öğretmeni, ve spor federasyonlarının Fair Play'e ilişkin sorumluluklarını yeteri kadar yerine getirip getirmediğini incelemek ve araştırmaktır.

SPOR

Spor insanın yapısallaşmış bir kurum içerisinde bir engelle karşı zihinsel ve fiziksel olarak davranış eylemine girmesidir. Bir başka tanımda ise spor, ferdin tabii çevresini beşeri çevre haline çevirirken elde ettiği kabiliyetleri geliştiren, belirli kurallar altında araçlı veya araçsız, ferdi veya toplu olarak boş zaman faaliyeti kapsamı içinde veya tam zamanı alacak şekilde meslekleştirerek yaptığı, sosyalleştirici, toplumla bütünleştirici, ruh ve fiziği geliştiren, rekabetçi, dayanışmacı ve kültürel bir olgudur.

Tanımdan yola çıkarak spor, farklı amaçlarla yapılan bir faaliyet alanıdır. “Spora yönelen bireylerin amacı, eğlenmek, dinlenmek ve hoşça vakit geçirmekten, sağlığını korumaya, güçlü olmaya, sosyal bir çevre edinmeye yada para kazanmaya kadar geniş bir yelpaze içinde değişmektedir. Bu durum, sporun özellikle yapılış amacı ekseninde sınıflandırılmasını gerektirmektedir.” Bu sınıflandırmayla birlikte karşımıza “amatörlük” ve “profesyonellik” olmak üzere iki ana kategori çıkmaktadır.

Amatörlük ve profesyonellik kavramları Antik Olimpiyat Oyunlarından günümüze kadar değişimler geçirmiştir. Sporun geleneksel olarak yüceltilen anlamı esas olarak amatörlükte kendini göstermektedir. Antik Olimpiyat oyunlarına, o dönemlerde yalnızca amatör sporcular katılabilmektedir. Nitekim Baron de Coubertin’in olimpiyat ateşini yeniden yakmasından kısa bir süre olimpiyatlara katılacak ölçüde bir performansa gerçekten amatör olanların ulaşamayacakları anlaşılacak amatörlüğün gizli profesyonellikten başka bir şey olmadığı söylenmeye başlanmıştır.

AMATÖRLÜK

Antikçağ’da, olimpiyat oyunlarına sadece Yunan kökenli soylular katılabiliyorlardı. Soyluların, bağlı buldukları şehirlerde iyi birer vatandaş olduklarını ispatlamış şerefli, dürüst olması ayrıca cinayet gibi suçlardan sabıkalı olmaması gerekirdi. Antik oyunların en görkemli törenleri oyunların sonunda yapılırdı. Şampiyon olan sporculara kutsal kabul edilen zeytin ağacının dallarından yapılmış çelenkler verilirdi.

Yarışmacılar sadece manevi ödülü düşünerek, işin maddi yönüyle ilgilenmezlerdi. Bu olay karşımıza amatörlüğü ve günümüzde yapılan modern olimpiyatların ideali olması gereken olimpiyat ruhunu çıkarmaktadır. Şampiyonluk ödülü olan manevi yönü yüksek kutsal çelenği almak için siteler, büyük bir rekabet içerisinde en güçlü adaylarını oyunlara hazırlayarak Yunan aleminin, en şerefli, güçlü ve gözdesi olmak istemişlerdir. Bu nedenle her oyuna daha güçlü iştirak etmişler, daha çok sporcu ile katılma çabası göstermişlerdir.

PROFESYONELLİK

Antik olimpiyat oyunlarının yaşanan parlak dönemleri zamanla, şampiyonluğun bir politik güç gösterisi ve imtiyaz kazanma yolu olarak görülmesi sebepleriyle gerilemeye başlamıştır. Sitelerin, devamlı kendilerinden şampiyon çıkarma hevesleri ve kendilerini her yarışmada temsil ettirme istekleri yeni ve güçlü şampiyon adayları aramaya yöneltmiştir. Elde ettikleri başarılı sporcuları koruyabilmek içinse her türlü yola başvurmaya başlamışlardır. Sporculara büyük maddi imkanlar sağlamışlar ve bunu gittikçe artırmışlardır.

Bu durum, sporculara amatörlükten daha cazip gelmeye başlamış ve büyük bir kısmı esas mesleklerini bırakarak tamamen iyi bir gelir kaynağı olan spora yönelmişlerdir. Bu da profesyonelliğin doğuşu olmuştur. Profesyonelliğin doğuşu zamanla Yunan sporunun gelişimine büyük katkılar sunmuştur Ancak, olimpiyat ruhunun dejenerasyonuna neden olmuştur Romanın, Yunanistan'a hakimiyetinden sonra Romalıların oyunlara kendilerini zorla kabul ettirmeleri sonucunda, oyunlarında kaderi değişmiş olur.

Günümüzde spor profesyonelleşmiş, bu çerçevede amatör kavramı neredeyse anlamını kaybetmiş, profesyoneldeki ustalık ve gelişkinliğin eksikliğini ima eden olumsuz bir anlam kazanmıştır.

FAIR PLAY

Uluslar arası fair play komitesine göre, "fair play bir takımın veya sporcunun galibiyeti veya performansının düşmesini göz ardı ederek yaptığı jesttir". Fair, oyunu düzenleyen kuralların üstünde bulunan fakat oyuna ilişkin ve onun güzellik parıltısından doğan bir kuraldır.

Fair play, sporcuların yarışmalar esnasında, güçleşen şartlar altında dahi kurallara sabırla, tutarlı ve bilinçli olarak riayet etmeleri, fırsat eşitliğini bozmamak amacıyla haksız avantajları kabullenmemeleri, rakibin haksız dezavantajlarından yararlanmaya kalkışmamaları, rakibi düşman değil, aksine oyunun gerçekleşmesini sağlayan, eşdeğer haklara sahip birey ve partner olarak görmeleri ve değer vermeleri çabalarında kendini göstermektedir.

AHLAK ve ETİK

Ahlak problemi insan davranışlarına bir ideal aramak düşüncesinden ortaya çıkmıştır. İnsan davranışlarında belirli ölçüde özgürdür. Birey ve toplum arasında ahlaksal değerler "iyi" ya da "kötü" olarak değerlendirilmektedir. Ahlak kuralları üzerinde devletin yaptırım gücü yoktur, ancak toplum hayatında düzenleyici rol oynar. Ahlaksal erdemler ise toplumda bireylerin kendilerine veya başkalarına iyi davranmalarıdır.

Ahlakın temellerini inceleyen felsefe dalına ve bir kimsenin davranışlarına temel olan ahlak ilkelerinin tümüne "etik" denir. Grekçe "ethos" kelimesinden gelmektedir. Sözlük anlamı alışkanlıktır. Aristoteles'e göre biri düşünce erdemi, diğeri ise karakter erdemi olmak üzere iki tür erdem vardır.

Bunlardan, düşünce erdemi daha çok eğitimle oluşur ve gelişir, bu nedenle de deneyim ve zaman gerektirir; karakter erdemi ise alışkanlıkla edinilir, adı da bu nedenle küçük bir değişikliklerle alışkanlıktan (ethos'tan) gelmektedir.

Kişinin rolüyle ilgili davranış, temelini etik bir ilişkide bulur. Kişinin her yaptığı, bütün arka planıyla birlikte bir davranış, yani bir eylemdir Etik de en genel anlamda, kişilerin ilişkilerinin ve eylemlerinin bilgisini edinmeye çalışmaktadır.

OYUN KURALLARI VE AHLAK

Spor branşlarının çoğunda, sporcular teknik yönetmeliğe bire bir uymaktadır. Bunu, belirli bir yerde örnek biçimde tutmak için; kanunsal ve kuramsal görevlerini yerine getirenler,

yardımlaşmanın kalmadığı durumlarda ahlakı devreye koymaktadır. Bir başka açıdan kendine has bir iddia bulunmaktadır. Kurallara uyanları ahlak dışı davranışlara çekebilmek pek mümkün değildir. Ancak kuramsal fonksiyonlar olmadığı gibi oyunun bozulabileceği çok önemli pozisyonlarda da sportif ahlak anlayışı yerini almaktadır.

Sportif rekabete katılan kişinin görevi kurallar uğruna sessiz kalmak değildir. Centilmence bu kurallara uymaktır. Yalnızca kazanma arzusunda olan birine oyuna: katılmanın da önemi benimsetilir. Kazanma duygusu yinede davranışlarında yerini almaktadır Bilinçli isteklerin yanında kuralların gözlemlenmesi, istek oluşumuyla bağımlı kural gözlemlenmesine yönelirse, oyun kurallarına uygun davranış ahlakıdır.

SPOR KATILIMCILARI VE FAIR PLAY

Spor'un yanlış yorumlanması sebebiyle FAİR PLAY birçok tehlikeler atlattır. Politik, ideolojik ve ticari amaçlarla spor esas karakterinden çok şeyler kaybetmiştir. Prestij ve kazanma duygusu altında vicdansız ve acımasız spor müsabakaları yapılmaktadır. Milli, bölgesel ve ticari durumlarla ve Chauvinisizm ile ilgilenme neticesinde oyun ruhu bozulmuştur.

Hasıma, bozguna uğratılması gerekli bir düşman gözü ile bakılmaktadır. İdareci ve antrenörler mükafat ve kişisel zaferden başka bir şey düşünmüyorlar. Bu hususlar hiç bir zaman genel bir kaide olamaz, fakat sık sık olagelen davranış türleridir. Aslında spor'un gayesi genç nesli ergin hale getirip onları tehlikeli sorunlardan uzak tutmaktır. Onlara sportmence davranışı benimsetmelidir. Böylece spor sulh ve mutluluk terimlerini kapsayacaktır.

SPORCU - FAIR PLAY İLİŞKİSİ

FAİR PLAY'i gerçekleştirmek için en ön sıradaki sorumluluklar hiç şüphe yoktur ki oyunculardır. İfa ettikleri göreve hasımlarına, hakemlerine ve halka saygılı olmak zorundadırlar. Zafer ve mükafatı reddederek davranış şeklimle mükafata layık görülmemeliyim.» fikrini benimsemelidirler. Evvela kendi kendilerine sonra hasımlarına karşı saygılı olmalıdırlar. Yarışmalar arkadaşlık çerçevesi içinde gerçekleşmelidir.

Yazılı olsun veya olmasın kurallara uyulmalıdır. Hasım bir düşman gibi görülmemeli, tehdit edilmemeli, aldatılmamalıdır. Kaybeden en az kazanan kadar mutlu olmayı bilmelidir. Böylece spor, gerçek anlamına ulaşacaktır.

Hakemlere gösterilmesi gereken saygıya gelince, hakemler taraf tutmadan karşı tarafa da kendi tarafına da iyi niyet beslemelidir. Ev sahibi durumunda olan hakemler misafir takımın hakemlerine centilmence davranmalıdırlar.

Sporculuk sadece yarışmayı kazanmak, derece almak, rekor kırmak için değildir. Önemi her geçen gün artan spor olayında kişilerin uymaları gereken bir kurallar cetveli, sistemler bütünü bulunmaktadır. Spor etkinliğine katılmaya karar veren kişi kurallara uyduğu sürece sporun anlamlı ve etkili sonuçlarıyla karşılaşmaktadır.

Sporcular için fair play'in anlam ve önemini vurgulayan ve 10 ilkeden oluşan "centilmenlik andı" bulunmaktadır. Bu maddeler şunlardır,

Centilmenlik Andı

- *Önemine bakılmaksızın her spor karşılaşmasını mutlu bir olaya dönüştüreceğim.*
- *Kurallara ve sporun ruhuna uygun davranacağım.*
- *Rakiplerime kendime olduğu gibi saygı göstereceğim.*
- *Hakemlerin kararını, benim gibi bir insan oldukları için hata yapabileceklerini ama hata yapmamak için gayret gösterdiklerini kabul edeceğim.*
- *Davranış, söz ve yazılarımda saldırganlıktan kaçınacağım.*
- *Hile ve kandırmaca'dan kaçınacağım.*
- *Hem galibiyette hem mağlubiyette vakarımı koruyacağım.*
- *Varlığım, deneyim ve anlayışımla herkese yardım edeceğim.*
- *Sakatlanan veya hayatı tehlikede olan herkese yardım edeceğim.*
- *Gerçek bir spor elçisi olmak için yukarıdaki ilkeleri kendi çevremde uygulayacağım.*

ANTRENÖR - FAIR PLAY İLİŞKİSİ

Antrenörlerin spor açısından önemi anlaşıldıkça, standartlara bağlı olarak davranmayan ve uygulamalarda kendi ölçülerini kullanan antrenörlerinde spora ne denli zarar verdiği ortaya çıkmaktadır. Bu nedenle her ülkede etik ilkeler belirlenir. Sporcu kendisine örnek olacak ve spordaki tecrübelerinden faydalanacak bir kişi aramaktadır. Genellikle örnek alınacak kişi sporcuyu yetiştirecek olan antrenörü olmaktadır.

Pedagojik olarak eğitilmiş antrenör ve menajerlerin işlerinin çok zor olduğu açıktır. Bunun yanında fair play konusunun gelişmesi genç ve yardımcı antrenörlerin eğitimine de bağlıdır. Fair play konusuna alt yapı guruplarında da dikkat edilmelidir. Her spor dalında genç antrenörlerde iyi eğitilmiş ustalara karşı başarı hakkı elde edebilmelidir. Kişisel başarı ve bireysel düzelme takımla veya sporcuyla mutlak başarı olarak daha değerlidir. Yarışmalara katılan takımlara veya sporculara antrenörlerin daha anlayışlı olmaları gerekmektedir.

HAKEM - FAIR PLAY İLİŞKİSİ

Hakem, oyunun şahidi ve kurallara bağlı kalınıp kalınmadığına dair karar veren tek kişidir. Maçın resmi yöneticisinin kişiliği onun teknik kabiliyeti ve oyunun niteliği hakkında bilgi vermektedir. Kişisel kontrol, moral cesareti ve psikolojik durum oyunun otoritesini sağlamaktadır. Maçı yöneten kişinin otoritesi oyuncular için önemlidir.

Hakemler pedagojik olarak eğitilmelidir. Yanlış teknik eğitim yada psikolojik eğitim eksikliğinden ortaya çıkan suçları açıklamalı ve cezalandırmalıdır. Sporcuların çalışmalarında zaman zaman hakemsiz oyun şekli denenmelidir. Hakemlerin rolleri ve görevleri sporculara anlatılmalıdır.

NASO (National Association of Sports Official) profesyonel davranış ilkeleri ve üzerinde uzlaşmış uygulama standartları diğer hakemlerin değerlendirmesine sunmak ve sporun diğer katılımcılarına (sporcu, taraftar, yönetici, medya) hakemlerin yargılanması için kriterler temin etmek amacıyla "hakemlik ahlak ilkelerini" oluşturmuştur.

Bu ilkeler şunlardır;

- *Hakemlerin karşılaşmalarda tarafsız ve adil karar vermekten başka yükümlülükleri yoktur. Kişisel etkiler altında kalarak verilmiş kararlar, şüphe bırakmayacak şekilde dürüst ve kabul edilebilir değildir.*
- *Hakemler ilgi alanında çatışma yaratacak gerçek yada görünen hediye, fayda, özel uygulama, ayrıcalık, iş yada bir kulüple kişisel ilişki gibi şeylerden kaçınmalıdır.*
- *Hakemler diğer hakemlere nezaket ve vakar içinde davranmalı, diğer hakemleri kamuoyu önünde eleştirmenin uygunsuz olduğunu kabul etmelidir.*
- *Hakemlerin kendilerini; oyun, kurallar, oyun yönetiminin mekaniği ve teknikleri gibi konularda yetiştirme yükümlülükleri vardır.*
- *Hakemler (tarafklar, yönetici, antrenör, sporcu vb) spor, camiasını uygunsuz davranışlara karşı koruyacak ve hakemliğe olumsuz etki yapmasını önlemeye gayret edecektir.*
- *Hakemler, hakemliği giriş şansını haksızca sınırlamaya dönük hareketler içinde yer almayacaktır. Bu, liderlik seçimlerinde ekonomik faktörler, ırk, renk, cinsiyet, fiziksel engel, milliyet yada ulusal orijin gibi faktörlere dayanılmamasını da içerir.*

MEDYA – FAİR PLAY İLİŞKİSİ

Sporun yayılmasında basın itici güç olarak payı çok büyüktür. Hitap ettikleri alan çok geniş olduğundan ve çok sayıda seyirciye sahip olduklarından, milyonlarca eve girdiklerinden dolayı bu alanda basın, radyo ve televizyonun sorumlulukları önemlidir. Öncelikle haberciler profesyonel ve zirve sporlarında etkilidirler. Haberlerinde centilmenlik davranışlarına da yer vermelidirler. Özel durumlarda kendilerinden istenen haberleri duyurmayı kabul etmelidirler.

Gazetecilerin eğitmenler kadar önemli rolleri vardır ve ifa ettikleri görev gerçekten zordur. Örneğin: Bir yarışmada seyircilerin davranış ve fikirlerini rapor eder. Durum yazar ve neşirle uğraşanlar için de aynıdır. Bu yüzden yazar ve gazeteciler de eğitilmelidirler. Mesleki yönden sürekli eğitim görmelidirler.

Basının etik ilkeleri şunlardır.

- *Sporcu olayını tarafsız değerlendirmelidir.*
- *Taraftarı olunan takım yada kulüp kamuoyuna açıklanmamalıdır.*
- *Hakemler eleştirilirken, anlık durumları değerlendirmede insanın yanılabilceği unutulmamalıdır.*
- *Taraftarları kışkırtacak, şiddete yöneltecek şekilde davranmamalıdır.*

KULÜP YÖNETİMİ – FAİR PLAY İLİŞKİSİ

Yöneticiler spor kulüplerinin işletmesinde söz sahibi olan kişilerdir. Yönetici, yöneteceği olguyu tanıma çabasında olmalıdır. Yöneticiler tarafından, sporcu, taraftar ve basınla hoş görülü ilişkiler kurularak bu durum geliştirilirse spor ahlakının olumlu örnek davranışları spor alanlarında artarak önemli hale gelir.

Yöneticiler, benmerkezci, küskünlük oluşturma, dedikodu, diktatör yaklaşımlar, korkutma gibi olumsuz sonuçlar yaratan davranışlardan uzak duran, herkese eşit hak ve fırsat sağlayan, anlama ve dinleme becerisine sahip, detaylara yeterli yaklaşımı göstererek spor alanlarında dürüst yönetim sergileyen kişilerden oluşmalıdır.

Fair play konusunda kulüplerde seminerler hazırlanmalıdır. Yarışma sistemindeki çocuk hakları mümkün olduğu kadar yaratıcılığı kapsamalıdır. Kuralları hazırlayanların pedagojik eğitimi de olmalıdır. Yarışmalarda olduğu gibi kulüp organizasyonlarında da fair davranışlar açıklanmalıdır.

Spor yöneticisinin etik ilkeleri şunlardır.

- *Sporcuyu ticari bir meta gibi görmemelidir.*
- *Kulübünü veya takımını kar getiren işletme gibi görmemelidir.*
- *Kulübünü veya takımını kendi reklam aracı olarak görmemelidir.*
- *Sporcusunun kiralanma veya transferinde onunda görüşlerine başvurmalıdır.*
- *Sporcusuna ceza verirken duygularıyla hareket etmez, tarafsız davranmalıdır.*
- *Taraftarları kışkırtacak, şiddete yöneltecek demeç ve sözler söylememelidir.*
- *Hakem kararlarına saygı göstermelidir.*

BEDEN EĞİTİMİ ÖĞRETMENİ – FAİR PLAY İLİŞKİSİ

Gençlerde gerçekleştirilen beden eğitimi ve spor tamamen eğitime dayanır. Beden eğitimi ve spor esas eğitimle sıkı bir şekilde ilgilidir. Oyunculara oyun kuralları öğretilmeli, hakemlerle çalıştırılmalı ve değişik spor türleri üzerinde bilgi verilmelidir. Genç nesil oyun oynayarak rakiplerine karşı kibar ve nazik olmalı, doğruluk ve şeref terimleri ile mütenasip oyun çıkarmalıdır. Okul öğretmenleri bu gaye ile çalışmalıdır ve öğrenciler bu yönde eğitilmelidirler. Okul dışı sektörlerdeki eğitmenler de aynı sorumluluğu taşımalıdır.

SPOR FEDERASYONLARI – FAİR PLAY İLİŞKİSİ

Kamu yetkilileri sporun eğitim alanında son derece yararlı olduğunu bildirmişlerdi. Kamu yetkilileri derken, öğretmenler, her tip eğitmenler, spor organizasyonları vb. kastedilmektedir. Kamu yetkilileri ebeveynlerin, öğretmenlerin, spor liderlerinin eğitilmelerini önermişlerdir. Zira onlar, liderlerinin eğitilmeleri gerektiğini FAİR PLAY'ın önemi ile aynı düzeyde kabul etmektedirler. FAİR PLAY milletleri ayırmaz, bir araya getirir. Radyo ve televizyon audio-visual yayınlarla talebeler, üniversite öğrencileri, atletler, öğretmenler, seyirciler ve idarecileri eğitecek, fair play'in önemi onlara anlatılacaktır.

TARTIŞMA VE SONUÇ

Bu sonuçlara göre, fair play'e uygun olmayan davranışlar başarıya odaklanmış takımların taktiklerinin bir parçasıdır ve sporcular kural ihlallerini ve ahlaki olmayan davranışları taktik olarak akıllı bulmakta ve kendilerinin de büyük ölçüde aynı şekilde davranacaklarını ifade etmektedirler. “Bu tür davranışlar, futbolcular tarafından yararlı yada taktik fauller olarak görülmektedir:

Nitekim, Silva (1981) ve Vaz (1979) agresif oyuncu hareketlerini kapsayan bir takım kural ihlallerinin sporcular tarafından geçerli olarak algılandığını söylemektedir.” Böylece yeni bir fair play anlayışı ortaya çıkmaktadır. Heinila, bu yeni fair play anlayışı için “teknokratik ahlak” kavramını kullanmaktadır. Bu ahlak anlayışında, fair play, her ne şekilde olursa olsun başarının gerisinde kalmaktadır.

Toplumsal beklentiler alanının merkezinde duran ve başarısızlık halinde ülkesini temsil edemeyeceği, antrenörünün olumsuz etkileneceği, izleyiciler tarafından beğenilmeyeceği, sponsor bulamayacağı, kulübünün başarısız olacağı, basında yeterince yer alamayacağı gibi düşünceler taşıyan sporcuların, Fair play ilkelerini göz ardı etmeleri bir sonuç olarak değerlendirilebilir. Sporda gittikçe artan erdemsiz davranışlar, onun etik değerlerine yönelik bir bilinç oluşturma ve gerekli yapısal değişiklikleri gerçekleştirme çalışmalarını zorunlu kılmaktadır.

Mevcut durum, fair play’e ilişkin bilinç oluşturma çalışmalarını sadece fair play kampanyalarıyla gerçekleştirilemeyeceğini, bunların yanında uzun vadeli, sistematik bir eğitim sürecinin zorunlu olduğunu göstermektedir. Fair play’e yönelik davranışlara bireyler doğuştan sahip değildir bu ancak iyi bir eğitim sonucu bireye kazandırılabilir. “Fair play çalışmalarının, sporcuları mutlak başarı baskısı altında tutan gurupların etkisinde kalmayacak, etik donanımlara sahip bir genç kuşağın yetiştirilmesine yönelik olması gereklidir.

Bu nedenle, fair play aksiyonlarının yönü ilk ve orta öğretim çağı çocuk ve gençlerine çevrilmelidir. Bunun en geçerli gerekçesi, geleceğin sporcu, antrenör, spor adamı, hakem, yazar ve seyircisinin bu kitle içinden çıkacak olmasıdır.

Okul sporunun en önemli eğitim amaçları ve ilkeleri arasında, çocuk ve gençlerde dayanışma ve işbirliği duygusunu geliştirmek, onlara kural bilinci oluşturmak, paylaşım adalet, hoşgörü ve yardımseverlik gibi insani değerlerle sporun insan, çevre, doğa ve toplumsal alanlardaki etkisi ve işlevleri konusunda bilinçlendirmek bulunmaktadır.